
NAŚWISTAĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg m con naświstałby się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Pf od „świstać” ‘wydawać gwizd’ z formantem *na-* + *się* wyrażającym dosyt; *przen:* wyrażać zdziwienie i przestach: O naświštałżeby sie dziś wierz mi nie ieden/ ktoby sie chciał przypatrzeć/ iako sie frodze tá wola Páńkáká ná wielu mieyfách odmieniáká. *RejZwierc* 42v; [O naświštałżebylię dziś/ wierz mi/ nie ieden wiorny człowiek/ gdyby álbo onego niewinnego/ y iefzcze nienáplównego wieku Chrześcijánin zmartwychwítał *WerReguła* 15 (*Linde*)].

Formacje współrdzenne cf ŚWISTAĆ.

JR, LW